

MEX MAGAZIN

1. évfolyam, 4. szám 2023. szeptember

KÖRFORGÁS

Lady Robin Hood

Megjött és most újabb veszedelmekkel nézünk szembe: például tűzokádó matektanárral, de amíg nem tudja, hogy nem megy az egyenletek megoldása, addig biztonságban vagy. Ha úszni mész, nehogy azt hidd, hogy az edzés után lepihenhetsz, rohanás haját szárítani, aztán pedig futás egy jó fizika dolgozatra, de ha mégis időben végeztél az úszással, akkor is elkézel a dogáról, mivel formalmi dugóba kerülsz a lifteknél. Ha beférsz, ne könnyebbülj meg annyira hisz hárman kiszállnak a nullán, aztán lehívják a mínusz kettőre, végül amikor felérsz a céloddhoz, már tíz perce elkezdődött az óra, amikor belépsz a terem ajtaján, a tanár kérdőre von, mi a késésed oka, te dadogva mondd neki, hogy úszni voltál, levágodsz a helyedre, megkapod a dolgozatot, de nem ám a dolgozaton jár az eszed, hanem hogy milyen jó lesz a friss levegőn bandázni a többiekkel...

Miután egy két-órát szórakoztál, irány a házi, de közben kapod a szidást, miért voltál el ennyi időt, nagy duzzogva nekiállhatsz a házi feladatok méteres sorának, ahogy kinyitod a tankönyvet, eszedbe jut, hogy másnap újabb dolgozat vár rád, így sóhajtozva fogsz hozzá az anyag tanulásának. Ha a könyv bújása közben elkalandozik a figyelmed, egy-egy Messenger üzenet vagy egy kosza Insta, amit az egyik bajtársad rakott fel, aki épp ugyan úgy szenved ezzel az érthetetlen tankönyvvel, amiben a tananyag úgy cikázik, mintha egy gombolyagot össze csomózott volna játék közben egy kiscica. Miután órákon át rágtad a ceruzád véget és próbáltad megérteni azt a tudományt, ami nem köt le és nem is a te világod, jön az újabb korholás, ami így szól, ha már nem tanulsz rendesen, akkor menj el fürdeni, aztán menj lefeküdni, mert így se bírsz felkelni, és amikor elvégezted az esti rutinodat és bezuhanasz az ágyba, azon gondolkodsz még mit kéne tenni ahhoz, hogy elég legyen, hogy ne kelljen egyre több elvárásnak megfelelned. A gondolataid közben lassanként lehunyod a szemed és álmaidban is az iskoláról van szó... és ez egy folyamatos körforgássá válik, amiből nehéz szabadulni.

MILYEN EGY JÓ OSZTÁLYKÖZÖSSÉG?

Szatmári Luca Csenge (9.a)

Egy jó osztályközösség általában nem magától alakul ki, hanem tenni kell érte. Nemcsak egy-két embernek vagy az osztályfőnöknek, hanem mindenkinek. Hosszú éveket töltött együtt egy osztály, nem jó, ha az ember nem érzi jól magát a közösségben. De mit kell tenni ehhez? Összeűjtöttem négy arany szabályt, ami talán segíthet mindnyájunkat:

Ne bántsát a másikat!

Ne ítélj el valakit azért, mert esetleg nem tud valamit, vagy csak felidegesített valamiért. Nem tudhatod milyen napja van, esetleg milyen érzelmi állapot áll az ingerültsége mögött. Inkább kérdezd meg, minden rendben van-e veled, jól van-e? Ha valamilyen oknál fogva nem kedveled az adott személyt, akkor se ess neki! Nem kell vele foglalkozni, ne rúgj bele még egyet!

Légy segítőkész!

Tegyük fel, hogy nagyon jó vagy matekból. Van egy osztálytársad, akinek a matek

Figé Florentina: Szeptember 1.

nem az erőssége. Ajánld fel, hogy segítesz neki. Hidd el, hálás lesz érte. És ki tudja? Te pedig kicsit gyengébb vagy pl. törőből? Neki pedig az az erőssége. A segítség kölcsönös is lehet. Win-win szituáció.

De nemcsak a tanulásban lehet segíteni. Vedd észre, hol tudnál segíteni és kinek. Neked is jobb kedved lesz tőle, hiszen segíteni igenis jó érzés!

Nézeteltérések

Ha valakivel összeütközne a véleményetek, nem értetek egyet valamivel kapcsolatban, nem kell azonnal megharagudni és meggondolatlan megjegyzéseket hozzáválni a másikhoz, lehet később meg fogod bánni. A kommunikáció nagyon fontos! Beszéljétek meg, könnyen lehet, hogy csak egy félreértés.

Összekovácsolódás

A heti egy osztályfőnöki óra szólhat a közösségről is a megbeszélendő dolgok mellett. Kérjétek meg az osztályfőnököt, hogy beszélgessetek vagy játsszatok. Több olyan játék és téma van, amibe, ha közösen belemertültek, egyre jobban megismerhetitek.

Úgy gondold, a ti osztályotokban ez működik? Adj javaslatot a többieknek! Várjuk olvasói leveledet, véleményed, javaslatodat!

Találtok a könyvtárban egy „Titok dobozt”. Írd meg a véleményed vagy ötleted. Kérlek jelezd az üzenetben, hogy hozzájárulsz-e, hogy véleményed közhírré tegyünk! (Ha szeretnéd a neved nem jelenik meg.)

„MINDEN NAP OSZTÁLYTEREMBEN KEZDEM A NAPOT”

Kisházi Vivien (9.a) interjúja Petrás Péterrel

Könnyű volt-e meghozni a döntést, hogy elvállalja a gimnázium vezetését? Mit vett figyelembe, ha vívódott, miért vívódott?

Mivel már több, mint két évtizede tanítok és szeretek is tanítani, így nehéz volt igent mondani a felkérésre. Tudtam, hogy ha elvállalom a gimnáziumi intézményegység vezetését, akkor kevesebb időm fog jutni a tanításra, de sok új ismeretre tehetek szert. Mérlegeltem kellett azt is, hogy a pedagógiai szakértői feladataim ellátása mellett képes leszek-e megfelelő színvonalon végezni a munkámat. De a közoktatásban zajló változások sem könnyítették meg döntésem meghozatalát.

Milyen érzés, hogy több évtized tanítás után, most nem az osztályteremben kezd az évet, hanem az igazgatói székben?

Az órarendemnek köszönhetően minden nap osztályteremben kezdem a napot a 11. A vagy a 12. A osztállyal. Ezt követően azonban már nem a tanárba megyek vissza, hanem az irodába, amit lassan egy hónap elteltével is nehéz megszoknom, ugyanis alapvetően közösségi embernek tartom magam.

Mit gondol, meg fog változni a viszonya a gyerekekkel?

Bízom benne, hogy nem. Akiket tanítok vagy tanítottam, eddig is megkereshettek kisebb-nagyobb problémáikkal és lehetőségeimhez képest megpróbáltam segítséget nyújtani számukra. Ezen a jövőben sem szeretnék változtatni. Sőt, intézményegység-vezetőfeladatomból adódóan immár minden gimnáziumi tanuló számára adott ez a lehetőség. Mindent megpróbálok megtenni annak érdekében, hogy a diákok rólam kialakult képe, hozzáam való viszonya ne változzon meg csak azért, mert vezető lettem. Például a tanításomra jellemző vidám hangulatú órák légköre érzésem szerint sem változott az elmúlt egy hónapban – és remélem, hogy a későbbiekben sem fog. De erről a 11. és 12. évfolyamosokat kellene megkérdezni.

Mi tart a legnagyobb kihívásnak?

Bár adminisztrációs feladatokat pedagógusként és osztályfőnökként eddig is végeztem, most jóval több időt kell fordítanom rá. Talán az egyik legnagyobb kihívás, hogy a sok egyéb feladatom mellett ezek határidőre történő elkészítésre is figyeljek. A másik pedig a vonatkozó és az állandóan változó jogszabályok nyomon követése. Munkám során sok segítséget kapok vezetőtársaimtól, amit ezúton is köszönök nekik. Meggyőződésem, hogy eredményes, sikeres munka, csak közös erővel, csapatban lehetséges.

SULI VAN, DE EZ NEKEM MIÉRT JÓ?

Csordás Ákos (7.a)

„Itt van az ősz, itt van újra”. Tudjuk, hogy más is van itt, a színes leveleken, az esőn és a tőkészezonon kívül. Az iskola. Sok diák már e szó hallatára ordításban, sírógörcsben vagy más kellemetlen, energiaszükséges, társaságában zavaró, de végtére is teljesen felesleges, főbb dolgokat háttérbe szorító mellékcselkedetekben törnek ki. Oké, oké! A cikkolvasó biztos azt gondolja, hogy lecke, dolgozat és 0-24 órás magolás-párti vagyok. Megmondom: nem. Nekem is volt már olyan, hogy baseball-ütő után fohászkoztam, amikor a matektanár bejött a terembe az első órában. Sőt véleményemet nem is rejtettem véka alá, de megtanultam elviselni a helyzetet, és jobban tudtam figyelni, jobb jegyeket szereztem. Egyszerűen szeretem a sulit, és megtapasztaltam a legjobb oldalait is.

Aki nem remeteként él egy barlangban, az tudja hogy az ember társasági lény. Kell érintkeznie, kommunikálnia (ajánlom Luca cikkét) másokkal, tapasztalatokat, élményeket, tudást kell szereznie. Gondolj az ötösökre, a dicséretre, a programokra és a boldog bizonyítványosztásra. Ezek olyan dolgok, amiknek a felét csak az iskolában kaphatod meg. Szóval a helyett, hogy azt mondd magadnak hogy „Nem akarok iskolába menni”, mond azt hogy „Iskolába akarok menni”.

VAN TOAST GRÓF ÁTKA 1.

Csordás Ákos (7.a)

Képzeld el egy olyan világot, ahol bennünk lévő szervek, csontok ugyanúgy élnek, mint mi emberek. Nos, abban a világban élsz egy Szervopolisz nevű városban. E város legnagyobb gyára az Brain Control Meditative Factory azaz az B.C.M.F. Az itt dolgozó szervek látják el a testet az élethez szükséges dolgokkal és mozdulatokkal pl: légzés, vér.

Fotó: Hományi Péter

Persze más munkahelyek is vannak, mint például Travell Tamás utazási irodája, a Travel with Travell, Péter alá Zat séf étterme, A trójai mindent befaló, vagy épp Gönc Gyöngyi ruhaszaküzlete a Finnya&Finnya. De a legfontosabb egy Sziver nevű szív nyomozó/felfedező irodája a Kaland kft. Itt kezdődött, azaz eset, amit leközlök (20 év titoktartási kötelesség után) és amit a szóbeszéd úgy hív: Von Toast gróf átka! De hogy is kezdődött? A Kaland Kft. már üzemelt pár éve, de az első fontosabb ügy egy elegáns, magas csont belépésével indult el:

- Jó napot kívánok!- mondta izgatottan. A nagy kalandor-detektívet, Szivert keresem!
A megszólított előrehajolt.
- Kihez van szerencsém?- kérdezte.
- III. Von Toast gróf vagyok.- mondta az illető.
- Értem Mr. Von Toast - Sziver összeillesztette az ujjbegyeit és a könyökével az íróasztalára támaszkodott. - Nos, miben szolgálatára?
A gróf nyelt egyet.
- A házamban...- elcsuklott a hangja. Szellemek járnak.
A szív szeme elkerekedett, aztán harsány nevetésben tört ki.
- Ha a maga házában szellemek járnak, akkor én vagyok a svéd királynő!
Tudniillik Sziver fiú volt.
- Nem! - a méltóság dühödten kiáltott fel. - Ez az átok!
Hősünk befejezte a kacagást.
- Miféle átok? - kérdezte kíváncsian.
- A halász átka. De már majdnem az én átkom. Régen, nagyapám, I. Von Toast gróf idejében élt egy öreg halász, egy lép. A Walter érgát közelében élt. Mogorva alak volt. Az volt a munkája, hogy a vérbe került vírusokat, bacilusokat kihalássza. Utálta a bacikat. És a szerveket is. Egyszer nagyapám vitatkozott vele. Akkor azt mondta: „Ha én meghalnék, szellemem és családom szellemei kísértsek a házatokat!”
- És mi az átok? - tudakolta a hallgatóság gyermeki unalommal.
- Ez, amit elmondtam: Ha én meghalnék, szellemem és családom szellemei kísértsek a házatokat!
- Nagyszerű történet! Magának mesekönyvet kéne írnia.- hősünk már állt is volna fel, de a látogatója elkezdett kiabálni.
- Ez nem mese! Ez szintiszta valóság! - Sziver meglepődött.
- Jó nem kell úgy kiabálni - mondta. - Holnap átmegyek magához, és megnézem a maga „Davy Jones”-át.

FOLYTATJUK...